

Uchwała nr 1/2016
Komisji Dialogu Obywatelskiego ds. Środowiska
z dnia 10 lutego 2016 roku

w sprawie przystąpienia do sporządzania punktowej zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego "Bulwary Wisły"

W związku z uchwałą Rady Miasta Krakowa w sprawie ustalenia kierunków działania dla Prezydenta Miasta Krakowa dot. przystąpienia do sporządzania punktowej zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego "Bulwary Wisły", Komisja Dialogu Obywatelskiego ds. Środowiska negatywnie ocenia wprowadzenie proponowanych zmian.

Krytycznie i z niepokojem odnosimy się do zamierzenia zmian zapisów planu zagospodarowania przestrzennego Bulwarów Wisły pod naciskiem grupy biznesowej.

Celem samorządu powinno być dążenie do dobra wspólnego wszystkich mieszkańców, których samorząd ten reprezentuje, a podstawą sprawnego zarządzania miastem jest postawienie sobie jako celu nadrzędnego zadbania o jakość życia mieszkańców.

O jakości życia mieszkańców decyduje jakość przestrzeni publicznej. Jest ona dobrem wspólnym, a zarazem wartością nadrzędną wobec wszelkich innych form własności i interesów. Sensem sprawiedliwego państwa jest bowiem zachowanie prymatu dobra wspólnego.

Mamy prawo żądać, by każdy obiekt wkomponował się w sąsiedztwo i w krajobraz.

Mamy do tego prawo, ponieważ jesteśmy skazani na przebywanie w przestrzeni wspólnej, publicznej. W naszym rozumieniu, pojęcie przestrzeni publicznej najbliższe jest potocznym określeniom: nasza ulica, nasza dzielnica, nasze miasto. A to oznacza, że gospodarzem i dysponentem przestrzeni jest całe społeczeństwo. Całe społeczeństwo, a nie uprzywilejowana grupa interesu.

Nie chcemy tracić piękna i atrakcyjności krajobrazu Krakowa, które jest dobrem publicznym nie tylko Krakowian - ale całego Narodu (m.in. dolina Wisły z widokami na Wawel, Skalkę, Kazimierz i Podgórze). Zmiana planu nie może mieć charakteru eksploatorskiego wobec miasta i koncentrować się na wskazywaniu inwestycji na które nakierowany jest nacisk uprzywilejowanej grupy prywatnego interesu. Plan musi chronić dolinę Wisły przed degradacją krajobrazu, terenów zielonych, panoram miasta i charakterystycznych jego widoków.

Idea ochrony krajobrazu kulturowego oraz szczególnych wartości miasta powinna być przewodnią przy wszelkich pracach planistycznych. Oczekujemy, że wszystko co stanowi o tożsamości miasta, uformowanego przez wielowiekowe dziedzictwo kulturalne i naturalne, zostanie uszanowane w myśl zasady prawdziwie zrównoważonego rozwoju.

Krakowski odcinek rzeki Wisły winien być rozpatrywany nie jako lokalny i doraźny problem gminny, ale jako zagadnienie należące do wielkiego dziedzictwa narodowego i światowego (w zakresie kulturowym) oraz systemu korytarzy ekologicznych o ponad europejskim znaczeniu i prawidłowe rozwiązanie zadania planistycznego musi być rozpatrywane w kontekście tych generalnych wartości.

Należy zatem uwzględnić fakt, że w Krakowie Wisła i jej otoczenie to:

- obszar, który zachował w znacznym stopniu charakter rzeki i jej otoczenia o niezwykłych wartościach przyrodniczych,
- fundamentalny element kompozycji przestrzeni miejskiej Krakowa i wyróżnik tożsamości Krakowa, ukształtowany przez przyrodę i człowieka
- przestrzeń w krajobrazie kulturowym, która uwidacznia różnorodne historyczne składniki współczesnego Krakowa i ich indywidualny wyraz.

Dzięki temu nadal czytelna jest specyfika urbanistyczna miasta i kształtowana jest samoświadomość jego mieszkańców.

Należy wystrzegać się prymitywnej interpretacji hasła „odwracania Krakowa do Wisły”, rozumianego jako zabudowanie bulwarów. Historyczna zabudowa Krakowa stykała się bezpośrednio z Wisłą tylko w niektórych obszarach (np. Wawel, Skalka, klasztor ss. Norbertanek, śródmieście Podgórze), co stanowi o specyfice Krakowa, odróżniającą go od licznych miast, w których nadbrzeża rzek obudowywano. Przestrzeń nad Wisłą pełni rolę eksponującą zespoły zabytków Krakowa, posiada wielkie walory rekreacyjne, jest korytarzem ekologicznym i ciągiem przewietrzania miasta, dlatego powinna pełnić rolę podstawowego ciągu edukacyjno-rekreacyjnego Krakowa, służącego mieszkańcom i turystom.

Zakole Wisły pod Wawelem jest jednym z głównych miejsc zimowania ptaków wodnych na ternie Polski południowej. Ptaki te stanowią też obiekt zainteresowania mieszkańców Krakowa i dodatkową atrakcję turystyczną. Powinniśmy umożliwić im spokojne przetrwanie zimy w tym miejscu. Wykorzystanie Wisły do celów rekreacji i turystyki wodnej jest do pogodzenia z zapewnieniem spokoju w miejscach zimowania ptaków na Wiśle. Należy w planie miejscowym zagwarantować obszerne miejsca przy brzegach Wisły, gdzie cumowanie obiektów pływających byłoby zabronione oraz wyznaczyć trasy na Wiśle, którymi mogą poruszać się obiekty pływające w okresie jesienno-zimowym, tak by umożliwić odpoczynek licznie przebywającym na wodzie ptakom zimującym.

Plan zagospodarowania przestrzennego Bulwary Wisły powinien zabraniać cumowania na odcinku pomiędzy Mostem Dębnickim a Mostem Piłsudskiego jakichkolwiek obiektów pływających poza przystankami dla łodzi typu tramwaj wodny, w szczególności jednostek nie związanych z żeglugą lecz służących jako obiekty gastronomiczne i handlowo-rozrywkowe lub hotelowe.

Oczekiwany kierunek to utrzymanie szerokiej i wolnej od zabudowy przestrzeni koryta rzeki i jej brzegów, zagospodarowanych jako zielone bulwary i skwery.

Jakość życia mieszkańców to również ich prawo do ciszy nocnej. Mieszkańcy mają już dość nocnego hałasu znanego z Wisły powodowanego przez dyskoteki i systematycznie zgłaszają Policji oraz Straży Miejskiej zakłócanie ciszy nocnej.

Słowo plaża nie oznacza budynku gastronomiczno-rozrywkowego lecz *„piaszczysty lub żwirowy teren pozbawiony roślinności, położony nad brzegiem morza, rzeki lub jeziora”*. Nazwa plaża nie może być przykrywką do organizacji głośnych imprez, ani usprawiedliwieniem dla niszczenia widoku na Skalkę.

Postulowane pod naciskiem grupy przedsiębiorców zmiany zapisów planu zagospodarowania przestrzennego stoją w jaskrawej sprzeczności z powyższymi zasadami jak i z ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, zgodnie z którą w planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym uwzględnia się wymagania ładu przestrzennego rozumianego jako takie ukształtowanie przestrzeni, które tworzy harmonijną całość oraz uwzględnia w uporządkowanych relacjach wszelkie uwarunkowania i wymagania funkcjonalne, społeczno - gospodarcze, środowiskowe, kulturowe oraz kompozycyjno - estetyczne.

Powyższe działania zmierzające do zmiany obowiązującego planu będą niosły również konsekwencje finansowe związane z ponownym rozpoczęciem procedury planistycznej.

Głosowanie:

Za: 8

Wstrzymujących się: 0

Przeciw: 1

Przewodniczący Komisji Dialogu Obywatelskiego
ds. Środowiska
Mariusz Waszkiewicz